

Ім'я користувача:
Житомирський економіко-гуманітарний інститут

ID перевірки:
1016280503

Дата перевірки:
24.05.2024 19:28:13 EEST

Тип перевірки:
Doc vs Internet

Дата звіту:
24.05.2024 20:55:44 EEST

ID користувача:
100011285

Назва документа: Швед курсова

Кількість сторінок: 33 Кількість слів: 6769 Кількість символів: 54037 Розмір файлу: 55.11 KB ID файлу: 1016072983

27.2% Схожість

Найбільша схожість: 11.6% з Інтернет-джерелом (<https://er.nau.edu.ua/bitstream/NAU/60432/1/%d0%94%d0%b8%d0%b>).

27.2% Джерела з Інтернету

472

Сторінка 35

Пошук збігів з Бібліотекою не проводився

1.51% Цитат

Цитати

1

Сторінка 36

Не знайдено жодних посилань

0% Вилучень

Немає вилучених джерел

ВСТУП

Актуальність теми дослідження

Питання залучення інвестицій є актуальним для будь-якої держави, яка прагне до росту та розвитку економіки країни. Особливо гостро дане питання постає у даний час, коли війна у розпалі, величезна кількість українських міст та сіл зруйновано. Війна в Україні – це постійна небезпека та руйнування, адже під час війни руйнуються інфраструктура, підприємства, соціально-економічні моделі, а також змінюється бачення та мислення. Проте всі ці руйнування дають можливість Україні почати все з «нуля», враховуючи минулий досвід, власні помилки, переймаючи тенденції передових європейських держав.

Збільшення обсягів іноземних інвестицій сприятимуть збільшенню валютного фонду надходжень до державного бюджету, створенню нових робочих місць та стимулюватимуть передачу сучасних технологій та обладнання. Іноземне інвестування допомагає активізувати процес інтеграції національної економіки у світову.

Для сприяння покращенню інвестиційного клімату необхідно підвищити інвестиційну привабливість країни, та, звичайно, вивчати та аналізувати економічну ситуацію.

Актуальність даної теми полягає у тому, що залучення іноземних інвестицій має прямим наслідком розвиток всієї держави загалом та підвищення рівня соціально-економічного благополуччя кожного громадянина України.

Питання сучасного стану, масштабів, структури та ефективності іноземного інвестування в економіку України розглядала велика кількість науковців, серед них: С. О. Бойчук, А.В. Лебедева, О. В. Бухало, С. В. Васильчак, О. О. Галаченко, С. Б. Соловій, М. П. Дубина, М. М. Демидова, О. В. Волобоєв, В. Ф. Сурдул, Ю.В. Городніченко, М. П. Денисенко, О. А. Задоя, В. С. Фоменко, Н. М. Заярна, І.І. Процак, В.-І. З. Мармулевич, О. В. Коляда, О. С. Федорчук, С. В. Кузьмінов, С.О. Геращенко, В. Маслій, С. Питель, О. І. Мельник, А. Г. Мельник, Л. Б.Малиш, І. О. Мошляк та інші.

Мета роботи – аналіз теоретичних аспектів, реалій, масштабів, структури та ефективності іноземного інвестування в економіку України для пошуку векторів його активізації та розширення задля досягнення кінцевої мети.

Завданнями роботи на основі встановленої наукової мети є:

- узагальнення теоретичного досвіду іноземного інвестування та класифікації інвестицій;
- дослідження вектори та фактори іноземного інвестування в країну;

- аналіз масштабів та структури іноземного інвестування в економіку України в довоєнний період;
- діагностування ефективності іноземного інвестування в економіку України;
- виявлення головних проблем інвестиційної привабливості економіки України;
- формування напрямків розвитку привабливості економіки України для іноземного інвестування в післявоєнний період.

Об'єктом дослідження є власне прямі іноземні інвестиції, Україна (куди спрямовані дані потоки інвестицій) та інші країни світу (звідки йдуть інвестиції).

Предметом дослідження є інформація про прямі іноземні інвестиції та дані аналізу економічних показників.

Методи дослідження. В курсовій роботі використовувались не лише загальнонаукові, але й спеціальні методи досліджень (аналіз, порівняння, синтез, узагальнення, дедукція та індукція, системний підхід).

РОЗДІЛ I. Теоретико-методологічні основи залучення іноземних інвестицій в економіку держави, законодавча база країни.

Актуальним є узагальнення теоретичного та методологічного досвіду іноземних інвестицій та класифікації інвестицій, оскільки сталий розвиток

глобального бізнесу базується на вільному переміщенні капіталу між країнами та галузями для пошуку векторів оптимального розміщення як у формі прямих, так і портфельних іноземних інвестицій.

У сучасній теорії міжнародних відносин не існує єдиного наукового трактування поняття "іноземні інвестиції". Це пов'язано з уалістичним підходом різних авторів до цих понять і їх розглядом як процесу, і паралельним розглядом як форми глобального руху капіталу.

Існує кілька концепцій для інтерпретації сутності таких понять, як "іноземні інвестиції" (дорогі, капіталовкладення, обмін, ресурси, експорт, розподіл капіталу).

У концепції витрат мова йде про іноземні інвестиції як витрати на виробництво машин, створення нових потужностей для фінансування житлового будівництва, промислового або сільськогосподарського секторів. Витрати на створення і розширення основного капіталу, поліпшення освіти, здоров'я працівників або підвищення мобільності робочої сили, тобто це витрачання ресурсів, здійснюване з метою отримання прибутку.

Поняття капіталовкладень (цінності) визначається як вартість всіх видів інвестицій, які іноземні інвестори вкладають в інвестиційну діяльність конкретної країни з метою отримання додаткового прибутку (доходу) або соціального впливу.

Концепція обміну стверджує, що інвестиції - це можливість обміняти капітал для отримання майбутніх інвестиційних прибутків.

Дослідники ресурсної концепції (концепції економічних ресурсів) розглядають іноземні інвестиції як економічний ресурс, який служить засобом збільшення капіталу в суспільстві. У концепції експорту це інвестиції, які переміщуються з однієї країни в іншу. У концепції розміщення Це такий розподіл капіталу, при якому відбувається його зростання [1].

На думку таких вчених, як Лебедев, іноземні інвестиції зазвичай визначаються як операція, в якій бере участь фізична або юридична

особа(іноземний інвестор), що є резидентом однієї економіки, передбачає довгострокові відносини, спрямовані на отримання довгострокової участі в компанії або організації, що є резидентами іншої економіки [2].

Маніпулювання іноземними інвестиціями означає, що інвестори мають значний вплив або намагаються контролювати управління компаніями-резидентами в іншій економіці. О. Бухало зазначає, що прями інвестиції або портфельні інвестиції, як правило, здійснюються в коротко строковій перспективі і, отже, не передбачають наміру інвестора контролювати їх [3-4].

С.Васильчак,А.Галаченко, С. Соловій відзначають, що іноземні інвестиції мають свої особливості, зокрема, іноземні інвестиції може здійснюватися приватними особами, але в основному компаніями, особливо материнською компанією(головним офісом). Вони розташовані в різних зарубіжних країнах [5].

Що стосується класифікації іноземних інвестицій, то варто відзначити наступні моменти:

А. Волобоев, В. Сурдул, А. Гаврилюк зазначає ,що прями іноземні інвестиції включають в себе три способи фінансування транскордонних інвестиційних проектів при розгляді класифікації іноземних інвестицій та поділу на прями інвестиції та портфельні іноземні інвестиції:

-внески або збільшення капіталу прямими інвесторами (за рахунок матеріальних або не матеріальних активів);

-боргові зобов'язання та інші внутрішньо корпоративні операції із зарубіжними материнськими компаніями (зокрема, передача акцій);

-реінвестування прибутку [6].

М.П.Денисенко зазначив, що велика частина розширення міжнародного виробництва в останні роки відбувається за рахунок нематеріальних активів і зарубіжних операцій, заснованих на таких методах, як ліцензування, франчайзинг і контрактне виробництво. Паралельно тенденція цифровізації економіки може сприяти експансії на треті ринки без необхідності у великомасштабних інвестиціях, створення так званих "мікротациональних" і

"глобальних" компаній і швидко її інтернаціоналізації з мінімальною закордонною експансією фізичних активів [7].

Все це вимагає врахування нових показників для аналізу еволюції процесів інтернаціоналізації, включаючи торгівлю послугами та нематеріальними товарами (наприклад, правами інтелектуальної власності) та цифровими товарами.

Також можна виділити наступну класифікацію іноземних інвестицій:

1. За своєю інституційною природою вони поділяються:

*За типом власності (державна, приватна, змішана, неурядові організації, міжнародні організації, змішана форма власності);

*За формою інвестування (придбання частини нерухомості або рухомого майна країни, купівля цінних паперів, набуття права власності на використання державної власності або природних ресурсів);

*За типом інвестиційних активів (цінні папери, права інтелектуальної власності, іноземна або національна валюта, рухоме і не рухоме майно, право на ведення економічної діяльності);

2. За якісними характеристиками цільовим напрямком припливу іноземних інвестицій:

*Залежно від ступеня прибутковості(інвестиції повернуті; інвестиції не повернуті; кредити);

*За розміром(малі, середні, великі);

*За геополітичною орієнтацією(інвестиції в країни, що розвиваються, інвестиції в розвинені країни ,міжнародні);

*Залежно від якісної форми реєстрації(явне, приховане, "чорне інвестування");

*За формою (первинне, реінвестування, де інвестування);

*За участю в інвестиційному процесі (безпосередньо, портфельне);

*За рівнем прибутковості (високо прибутковий, середньо прибутковий, низько дохідний, некомерційний);

*За рівнем інвестиційного ризику (високий ризик, середній ризик, низький ризик, без ризиковий);

*За ефективністю впливу на економіку виділяють крани(екстенсивні, інноваційні, псевдо інвестиційні, венчурні) [8].

Залежновід якісних характеристик і цільового напрямку інвестиційного потоку, а також характеру участі в самому інвестиційному процесі інвестиції поділяються на прямі інвестиції і портфельні інвестиції.

Міжнародний валютний фонд (МВФ) інтерпретує концепцію прямих іноземних інвестицій як інвестиції, що здійснюються за кордоном з метою розширення виробництва товарів і послуг компанії, імпорту товарів і послуг свою країну або експорту їх в інші країни. У той час інвестори контролюють управління компанією, і ці інвестиції виступають в якості акціонерного капіталу [9].

Прямі іноземні інвестиції-це, як правило, довгострокові вкладення в компанію, розташовану за кордоном, які забезпечують участь інвесторів в управлінні цим підприємством.

Прямі інвестиції можуть бути здійснені за допомогою:

*Набуття права власності на існуючу компанію за кордоном з можливістю управління нею (інвестиції в нові підприємства);

*Розміщення закордонного капіталу для створення нових компаній(інвестиції в нові підприємства).

Прямі інвестиції, такі як реорганізація, що полягає в повному або частковому придбанні іноземних компаній, поширені в тих випадках, коли вихід нових підприємств на певні закордонні ринки утруднений(наприклад, через гостру конкуренцію). У цьому випадку компанії знадобляться додаткові інвестиційні витрати. Інвестиції, подібні до "Браунфілда", можуть означати придбання землі, будівель або обладнання, а також мережі торгових контактів або придбання права на використання місцевого бренду.

Характерні прямі інвестиції типу "Грінфілд", оскільки мова йде про створення нових компаній на ринку .Цей вид інвестицій вимагає значних

фінансових витрат і, як правило, часу. При виборі місця розташування враховуються як технічні, так і фінансові, податкові та маркетингові вимоги. Перш ніж будувати нове підприємство, необхідно вивчити регіональний ринок збуту та екологічні тенденції, але на практиці часто спостерігається, що продукція реалізується на віддалених географічних ринках.

Що стосується зростання прибутковості прямих іноземних інвестицій, то він підрозділяється на наступні:

- *Активний(розширення виробництва);

- *Пасивний(підтримка виробництва).

ЩВ також може бути класифікований як:

- *Горизонтальний;

- * Вертикальний;

- * Конгломерат;

- *Орієнтований на пропозицію;

- *Орієнтований на продаж.

Горизонтальні інвестиції полягають у виробництві іноземної продукції, яка раніше вироблялася в країні інвестора. Однак, не зважаючи на те, що цей вид в основному відноситься до сфери виробництва, він не виключає Інші сфери діяльності підприємства.

Вертикальні інвестиції пов'язані з 2 напрямками діяльності компанії. Що спрямовується "вперед" (тобто інвестиції спрямовуються від поставок до виробництва або від виробництва до продажу) або "назад" (тобто від виробництва до поставок або від продажів до виробництва). Конгломерат не має нічого спільного з діяльністю інвестиційної компанії. Диверсифікація якості є мотивацією для даного виду інвестицій [10].

Іноземні інвестиції - це категорія платіжного балансу, яка відображає коливання валютних курсів і не завжди пов'язана з фізичними інвестиціями, що здійснюються іноземними компаніями в економіку країни перебування. Іноземні інвестиції можуть фінансуватися за рахунок іноземних заощаджень (портфельних інвестицій та/або боргу) або з інших джерел на місцевому

рівні. На наш погляд, в залежності від факторів і ступеня впливу на компанію, такий поділ іноземних інвестицій є портфельним вкладенням, яке може носити більш короткостроковий і спекулятивний характер (спрямований на отримання поточного прибутку), тому дозволяє враховувати роль іноземного інвестора а довгостроковий характер його інвестиційного спрямування і Прямі іноземні інвестиції, навпаки, підвищують вартість бізнесу, в який вони інвестуються. Вони носять стратегічний характер, оскільки спрямовані на максимальне використання наявних в їх розпорядженні ресурсів.

Усі іноземні інвестиції та економічне зростання перебувають у довгостроковій рівновазі. Виявляється, економічне зростання дуже важливе для залучення більшого потоку інвестицій. Однак іноземні інвестиції мають незначний вплив на економічне зростання. Крім того, існує односторонній причинно-наслідковий зв'язок, який переходить від економічного зростання до іноземних інвестицій, тобто збільшення потоку іноземних інвестицій не обов'язково призводить до економічного зростання в країні.

Успішна реалізація фінансової, фіскальної, кредитної, цінової та інвестиційної політики також є важливим фактором стимулювання інвестиційної діяльності.

Україна здійснює правове регулювання інвестиційних відносин на основі нормативних правових актів, віддаючи перевагу міжнародному праву і ряду міжнародно-правових документів. До таких документів відносяться наступні:

1. Вашингтонська Конвенція «Про процедури вирішення інвестиційних спорів між державами та іноземцями» була прийнята 18 травня 1965 року.
2. Сеульська Конвенція «Про створення багатосторонньої організації з гарантування інвестицій», затверджена в 1985 роках.
3. Ряд міжнародних угод між Україною та окремими країнами про заохочення інвестицій та взаємний захист.

Загалом, з 1995 року Україна ратифікувала понад 70 міжнародних угод з інвестиційних питань.

Законодавча база для державного регулювання іноземних інвестицій в Україні складається з декількох законів. Основними з них є:

1. Закон «Про інвестиційну діяльність»: цей закон спрямований на забезпечення рівного захисту прав, інтересів та майна суб'єктів інвестиційної діяльності незалежно від форми власності. Його метою також є сприяння ефективному інвестуванню в економіку України, розвитку міжнародного економічного співробітництва та інтеграції.

2. Закон «Про захист іноземних інвестицій»: цей закон спрямований на захист інвестицій, інтересів, законних прав і захоплень іноземних інвесторів на території України.

3. Закон «Про режим іноземних інвестицій»: цей закон регулює відносини, пов'язані із захистом іноземних інвестицій, управлінням державною реєстрацією та інвестиціями, державними гарантіями вирішення спорів.

Варто зазначити, що закон містить визначення терміну «іноземні інвестиції».

Відповідно до пункту 2 Згідно зі статтею 1 Закону України «Про режим іноземних інвестицій», іноземна інвестиція-це вартість, вкладена іноземними інвесторами в об'єкт інвестиційної діяльності відповідно до законодавства України з метою отримання прибутку або досягнення соціального ефекту.

У цьому законі також показано поділ іноземних інвестицій за видами і формами інвестування, зокрема: «іноземні інвестиції можуть здійснюватися у формі: визнаних Національним банком конвертованими; з грошовими вимогами, гарантованими першокласними банками і мають вартість у конвертованій валюті, підтверджену відповідно до законодавства(процедури) країни інвестора або митниці міжнародної торгівлі; права інтелектуальної власності, вартість яких виражена у конвертованій валюті, гарантовані країною інвестора або митницею міжнародної торгівлі; авторські права,

легалізовані в Україні, а також підтвержені відповідно до законів(процедур)митниці міжнародної мінеральними ресурсами а право на ведення економічної діяльності, включаючи використання природних ресурсів, надається відповідно до законів і контрактами, вартість у конвертованій валюті підтверджується відповідно до законів(процедур) країни інвестора або звичаями міжнародної торгівлі. Інші цінності відповідно до законодавства України» [11].

4. Закон «Про зовнішньоекономічну діяльність»: цей закон визначає іноземні інвестиції як одну з форм зовнішньоекономічної діяльності. Він встановлює деталі, принципи та форми такої діяльності.

Але Закон України «Про інвестиційну діяльність» особливо важливий для здійснення іноземних інвестицій. Цей закон встановлює загальні правові, економічні та соціальні умови для здійснення інвестиційної діяльності на території України, особливо для іноземних інвесторів. У ньому також визначено перелік видів майна та інтелектуальних активів, які, зокрема, можуть розглядатися як інвестиції:

- готівка, прийнятні банківські депозити, акції, паї та інші цінні папери;
- рухоме та нерухоме майно, включаючи будинки, споруди, обладнання та інші матеріальні активи;;
- майнові права, що випливають з авторського права, досвіду та інших інтелектуальних цінностей.

Поняття «ноу-хау» включає в себе сукупність технічних, технологізованих, комерційних та інших знань, що не запатентовані, які представлені у вигляді технічної документації, навичок і виробничого досвіду, необхідних для організації різних видів виробництва. Крім того, ноу-хау може включати в себе право користування землею, водою, ресурсами, житлом, спорудами, обладнанням та інші майнові права.

Закон України «Про інвестиційну діяльність» визначає права та обов'язки суб'єкта інвестиційної діяльності, регламентує державне

регулювання цієї діяльності, передбачає захист прав суб'єкта інвестиційної діяльності та захист інвестицій.

Особливістю державно-правового регулювання діяльності інвесторів в Україні є те, що крім перерахованих вище законів, що регулюють, зокрема, інвестиційний сектор, застосовуються положення законів і підзаконних актів різних відомств. Крім того, правова база, що регулює інвестиційну діяльність, постійно змінюється, що впливає на приплив або відтік іноземних інвестицій та ефективність їх використання. Наприклад, такі зміни актуальні наступним ЧИНОМ:

- процедури здійснення іноземних інвестицій, які можуть бути більш складними або спрощеними;
- система ліцензування;
- надання або скасування податкових пільг для іноземних інвесторів;
- уточнення напрямку інвестування та обмежень (заборон) на діяльність іноземних інвесторів у певних секторах економіки;
- забезпечення стабільності законодавства про діяльність нерезидентів протягом тривалого часу;
- підстави для анулювання на даної гарантії і т. д.

Державна правова система для іноземних інвесторів діє на території України, що означає, що їх права та обов'язки прирівнюються до прав і обов'язків вітчизняних інвесторів, що дозволяє вітчизняним та іноземним підприємцям виступати в якості рівноправних партнерів на ринку. Проте, така рівність можливо тільки в тому випадку, якщо країна досягла певного рівня розвитку продуктивних сил. Пільгові умови можуть бути надані іноземним інвестиціям на початковому етапі розвитку і для залучення передових технологій і засобів для їх реалізації. Але приплив іноземних інвестицій в національну економіку може мати і негативні наслідки. У міжнародній практиці траплялися випадки, коли транснаціональні компанії, які мали значні економічні ресурси, негативно впливали на політичний чи

економічний розвиток країни, в яку вони інвестували. Таким чином, у світі існують різні інститути, що регулюють правовий статус інвесторів:

1. Державна система, при якій іноземні інвестори мають ті ж права, що і вітчизняні.

2. Режим максимального сприяння, який передбачає надання іноземним інвесторам додаткових прав, пільг і преференцій з митних зборів, податків і гарантій.

3. Обмежувальний режим, який обмежує або забороняє іноземні інвестиції.

Крім того, в міжнародній практиці використовується «справедливий» (недискримінаційний) режим, Підтримуваний Міжнародним валютним фондом і міжнародним банком реконструкції та розвитку.

Важливо відзначити, що іноземні інвестори практично не обмежені у формі і цілях своїх вкладень. Вони можуть брати участь в підприємствах (в тому числі в їх створенні), купувати акції існуючих підприємств, створювати філії та інші підрозділи, купувати нерухомість, цінні папери, права на землю і природні ресурси на території України.

Отже, щоб сприяти розвитку та привабливості іноземних інвестицій в Україні, у 2012-2014 роках Президент України заснував державну інвестиційну раду. Але ситуація з інвестиціями в українську економіку, як внутрішніми, так і зовнішніми, не дуже позитивна. Інвестори не відчують себе достатньо впевненими у збереженні та прибутковості своїх інвестицій через втрату довіри до уряду та складну ситуацію в країні.

З метою спрощення процедури залучення іноземних інвестицій та підтримки відновлення економіки власники підписали Закон «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо скасування зобов'язань з державної реєстрації іноземних інвестицій». Цей закон скасовує обов'язкову державну реєстрацію іноземних інвестицій та спрощує їх обіг в Україні.

Узагальнення теоретичного та методологічного досвіду іноземного інвестування та класифікація інвестицій показують, що під іноземними інвестиціями можна розуміти довгострокові або короткострокові інвестиції нерезидентів в економіку інших країн, яку формі прямих, такі портфельних інвестицій, з метою отримання прибутку, розвитку бізнес, відкривати нові або існуючі виробничі потужності та стратегічно керувати управлінням підприємствами з іноземними інвестиціями. У світовій економіці іноземні інвестиції- це форма переказу фінансового капіталу, яка забезпечує стабілізацію бізнес-середовища за рахунок припливу капіталу в галузі з високим рівнем рентабельності або значним потенціалом розвитку.

РОЗДІЛ II. Залучення іноземних інвестицій: ретроспективний аналіз та реалії сьогодення

Іноземні інвестиції в країну можуть здійснюватися у формі прямих інвестицій або портфельних інвестицій, в залежності від цілей, розміру і завдань інвестора, носять короткостроковий або довгостроковий стратегічний характер, можуть інвестуватися як в окремі активи (особливо для портфельних інвесторів – цінні папери), так і в основні засоби, земельні ресурси, технології (для прямих інвесторів), основними векторами іноземних інвестицій можуть бути активи, галузі, держави, окремі підприємства. Це гарна ідея.

Аналіз вектору іноземних інвестицій в країну дозволив провести статистичний аналіз розміру і структури іноземних інвестицій в економіку України, в тому числі і в довоєнний період.

З початку 2000-х років в Україні спостерігалось привабливе для іноземних інвестицій стійке економічне зростання, після початку процесу приватизації великих державних підприємств і залучення інвестицій в енергетичний і комунікаційний сектори в період 2000-2008 років приплив іноземних інвестицій в Україну збільшився рекордними темпами, в середньому за рік. Річний показник склав 43,8%, а в 2008 році він досяг найвищого рівня в 10,9 млрд.

Однак світова фінансова криза 2009 року призвела до скорочення половини надходжень від іноземних інвестицій в Україну, до рівня 48 мільярдів доларів. Відновлення активних інвестицій в 2010-2012 роках було недовгим, прямі іноземні інвестиції скоротилися, досягнувши в 2014 році 2,5 млрд, в основному через політичну нестабільність і триваючу економічну

кризу. Долари США. Це зниження в основному пов'язано з виведенням капіталу російськими і кіпрськими інвесторами. У 2015 році приплив іноземних інвестицій в Україну збільшився до 38 мільярдів доларів. У Сполучених Штатах цей показник все ще нижче рівня 2012 року [12].

В цілому, оцінюючи інвестиційну активність за обсягом капіталовкладень, залучених в Україну в період з 2010 по 2017 рік, можна виділити 3 основних періоди. 2010-2012 - докризовий період, що характеризується підвищенням інвестиційної активності та збільшенням інвестицій в економіку країни. 2013-2015 - період економічної кризи і як наслідок, відбулося зниження інвестиційної активності, і, відповідно, це вплинуло на зниження обсягу реальних капітальних вкладень. 2016-2017 роки - фактичний обсяг капітальних вкладень почав відновлюватися після кризи, хоча і скромними темпами.

У той же час, в умовах відкритої економіки і посилення процесів глобалізації та інтеграції, Україна, як і будь-яка країна в світі, не розвивається ізольовано, тому при аналізі обсягу залучених інвестицій необхідно враховувати коливання обмінного курсу гривні до долара як до загальновизнаної світової валюти.

У ситуації гострої нестачі інвестиційних ресурсів і гострої необхідності виведення країни на рівень прискореного розвитку особливо важлива ефективність використання обмежених інвестиційних ресурсів, яка визначається напрямком їх напрямку і ефектом, одержуваним від їх привабливості. Проведений аналіз показує, що ефективного механізму регулювання інвестиційної діяльності держави, за допомогою якого могло б відбуватися цілеспрямований розподіл інвестицій між різними секторами, не існує. Під впливом ринкових механізмів основним критерієм залучення інвестицій залишається отримання швидкого економічного ефекту в умовах мінімальних ризиків і витрат.

Реалізація інвестиційних проектів, спрямованих на отримання соціального ефекту, вимагає великих вкладень в різні сфери життя,

результати яких виходять після тривалого періоду часу і містять стільки переваг для окремих інвесторів, що позитивно впливають на соціально-економічний розвиток суспільства в цілому, а також можуть підвищити рівень життя. Таким чином, спрямування інвестицій на соціальні потреби є пріоритетом держави, оскільки приватний сектор може здійснювати інвестиційну діяльність, орієнтовану на такі потреби, лише за підтримки держави та активної політики її регулювання.

Проблеми, пов'язані із забезпеченням позитивної екологічної обстановки, мають безпосереднє відношення до формування сприятливих умов для функціонування соціальної сфери. Неможливо досягти високого рівня життя, ігноруючи екологічні проблеми, які сьогодні стали дуже серйозними для України. Питання збереження навколишнього середовища на сучасному етапі розвитку людства виходить на перший план. Розвинені країни світу активно проводять політику щодо поліпшення стану навколишнього середовища і інвестують великі суми грошей в подібні проекти. В Україні також необхідно акцентувати увагу на важливості впливу на довкілля при реалізації інвестиційних проектів, використовуючи механізми активізації інвестиційної діяльності. Нажаль, в Україні соціальний і, тим більше, екологічний сектор не привертає особливої уваги інвесторів. Причина криється як у відсутності ефективних стимулів з боку держави, так і у відносно високій привабливості залучення капіталовкладень в ці види діяльності, що приносять значні економічні вигоди. Аналіз капітальних вкладень за видами економічної діяльності показує, що максимальний обсяг капітальних вкладень у 2017 році був освоєний промисловими підприємствами (143300 млн грн, або 32,8% від загального обсягу). Значні інвестиції були вкладені в сільське господарство, лісове господарство та рибальство (64 243,3 млн грн) та будівництво (52 176,2 млн грн). Всі інші види економічної діяльності накопичилися в 2017 році, обсяг яких не перевищує 40 млрд грн: зокрема, 37943,5 млн грн були залучені за рахунок діяльності транспорту, складування, поштових та кур'єрських служб.

В Україні найбільш сприятливими видами економічної діяльності є ті, які пов'язані з виробничим сектором: промисловість (машинобудування, хімія, паливо і т.д.), сільське господарство і будівництво. Більше половини загального обсягу капіталовкладень в країні направляється в ці сфери. Зокрема, галузь знаходиться поза конкуренцією, і в 2017 році в неї було залучено 32% інвестицій.

За даними Державної комісії зі статистики, у 2015 році іноземні інвестори вклали 10 мільярдів 4240 мільйонів доларів. Цього року інвестори вивели 351,3 мільйона доларів. Вже в 1 кварталі 2015 року обсяг українських прямих іноземних інвестицій у вигляді капіталу досяг 428,5 млрд доларів, що на 17,8 млрд доларів більше, ніж у попередньому кварталі.

Загальний обсяг прямих іноземних інвестицій (часток) в Україні станом на 07.01.2015р. досяг 4 млрд. 285130 млн. доларів США.

83% обсягу прямих іноземних інвестицій припадає на такі країни, як Кіпр, Німеччина, Нідерланди, Австрія, Сполучене Королівство і Віргінські острови, Франція, Швейцарія, Італія.

93,7% усіх залучених ПІІ припадає на 10 регіонів (Дніпропетровську, Донецьку, Харківську, Київську, Луганську, Львівську, Одеську, Запорізьку, Полтавську, Івано-Франківську області та Київ). Через непропорційний розподіл прямих іноземних інвестицій в Україні в країні відсутній єдиний соціально-економічний розвиток, більш того, масштаби коливань інвестицій(як це відбувається зараз) все більше збільшуються через розвиток між регіонами.

Основними ознаками несприятливого інвестиційного клімату, що позбавляє державу конкурентних переваг у залученні іноземних інвестицій в Україну, є:

- * поточні події в Україні (війна);
- * не стабільність валюти;
- * макроекономічна та політична нестабільність;
- * юридичні складності і часті зміни;

* проблеми судової системи при розгляді претензій бізнесу, тобто корупція і неналежне виконання судових рішень);

* складна податкова система, нестабільна податкова політика;

* збиток при проходженні митних процедур;

* недостатній розвиток страхування бізнес-ризиків;

* перешкоди для виходу нових компаній на український ринок;

* слабо розвинений Фондовий ринок України;

* проблема отримання довгострокових банківських кредитів [13].

Про несприятливий інвестиційний клімат для іноземних інвесторів свідчить також низький рейтинг України (наприклад, рейтинг конкурентоспроможності GCI). За даними Всесвітнього економічного форуму, Україна в 2015 році посіла 79-е місце в індексі конкурентоспроможності, в порівнянні з 74-м місцем в 2014 році [13].

До всіх перерахованих вище ознак несприятливого інвестиційного клімату додалося повноцінне вторгнення росії в Україну.

Економіка України зараз переживає найскладніші часи і розвивається в дуже складних умовах через повномасштабне вторгнення росії на українську територію. Необхідність відновлення національної економіки обумовлена ризиками і проблемами, що стоять перед урядом. Під час війни для забезпечення функціонування економіки та ефективної оборони країни в усіх аспектах необхідно мобілізувати людські, фінансові та матеріальні ресурси, і проблема активізації інвестиційних потоків, особливо залучення іноземних інвестицій, стоїть дуже гостро. Іноземні інвестиції сприяють відновленню і розвитку національної економіки у військовий і після воєнний період.

Україна стикається з новими викликами і повинна підкреслити негативні фактори, які мали значний вплив на економіку країни, а також на процес залучення інвестицій в економічний розвиток країни в цілому.

Слід зазначити наступні моменти:

1. Розвиток країни та її економіки в умовах війни.

Військові напади росії негативно позначаються на

потенційних інвесторах. Зрештою, як географічно, так і за чисельністю населення росія у багато разів більша за Україну. Український народ і країна потребують значної фінансової підтримки, щоб протистояти загарбникам. Активні військові дії в більшості регіонів України. Руйнування і закриття великих транспортних вузлів, аеропортів, морських портів, закриті кордони і перебої з міжнародною логістикою налякали інвесторів. Адже все це негативно впливає на привабливість інвестицій і створює економічну загрозу для інвестицій через ризик зриву і заморожування.

2. Відсутність захисту і системи, що гарантує іноземні інвестиції на державному рівні. Наступні фактори негативно впливають на інвестиційну привабливість України:

Недосконалість законодавчої бази для забезпечення інвестиційного процесу; недосконала система банківських гарантій за валютними вкладками; корумповані елементи державних структур на всіх етапах отримання дозволів та прийняття нормативних актів; відсутність ефективних інструментів, військових ризиків та інституційних систем для гарантування інвестиційних проектів; негативна судова практика [14]. Тому інвестори проявили обережність і вирішили спостерігати за змінами, які відбуваються в плані реформування української інвестиційної системи, і чекати їх. Україна та її економіка функціонують в умовах воєнного стану з певними особливостями її функціонування та появою нових викликів.

Незважаючи на війну, Україна залишається привабливим ринком для іноземних інвесторів. Згідно з офіційними даними Міністерства економіки, у 2012-2022 роках уряд отримав понад 500 заявок на майбутні інвестиції в Україну. Агентство також відзначило, що було отримано більше ста запитів

від стратегічних і портфельних інвесторів з США, Великобританії, Німеччини, Бельгії, Данії та Південної Кореї [15; 16].

Незважаючи на дуже складну ситуацію, в якій функціонує українська економіка, завдяки героїчному опору українського народу в боротьбі за свою свободу і відстоюванні національних інтересів на міжнародній арені, Україна сформувала позитивний імідж країни і створила сприятливі умови для залучення іноземних інвестицій.

Такими сприятливими умовами є:

1. Активна зовнішня політика держави, зокрема: глобальний безвізовий режим з 2017 року [17]; Союзна угода з Європейським союзом та статус кандидатів у ЄС [18]; Курс на інтеграцію в НАТО [19]; Тактика невеликих альянсів (Люблінський трикутник Україна-Польща-Литва, асоційоване тріо Грузія – Республіка Молдова-Україна, міністр закордонних справ та Україна-Туреччина[20]; формування антипутінської коаліції в Рамштайні (у 2022 році було розроблено механізм надання військової допомоги Україні на авіабазі США Рамштайну Німеччині, після чого була створена група зв'язку з оборони України) [20]; кримська платформа (для перетворення Криму в Україну). Пошук формату залучення міжнародних партнерів для повернення в Україну призивів до створення дипломатичної платформи); скасування зобов'язань і квот на український експорт.

2. Засудження повномасштабного вторгнення росії в Україну переважною більшістю держав світу, лідерами цих держав та світовою спільнотою [21].

3. Прийняття кількох пакетів санкцій проти агресорів та розірвання економічних угод з росією країнами Європейського Союзу та Сполученими Штатами [22].

4. Багатостороння підтримка з боку країн G7 і Європейського Союзу.

5. Авторитет Президента України на світовій арені, який підтверджується тим фактом, що такі журнали, як «Time», «Profil» і «Financial

Times» визнали його Людиною року і станом на 2022 рік найвпливовішою людиною [23].

6. Активний пошук сучасних платформ та інноваційних інструментів для залучення іноземних інвестицій. Так, Президент України Володимир Зеленський представив платформу для потенційних іноземних інвесторів на відкритті Нью-Йоркської фондової біржі. У ньому зібрано понад 10 інвестиційних проектів та можливостей у 500 секторах економіки, які мають значний інвестиційний потенціал [24]:

1) Військово-промисловий комплекс (інвестиційний потенціал становить 43 мільярди).

2) Металургія та металообробка (потенційний інвестиційний потенціал у розмірі 26 мільярдів доларів). Чорна металургія (виробництво сталі, чавуну, прокату та ін. Він є найрозвиненішим в Україні).

3) Енергетика (інвестиційний потенціал у розмірі 177 мільярдів). В Україні можна виробляти «зелену» електроенергію і «зелений» водень.

4) Природні ресурси (інвестиційний потенціал у розмірі 5,6 млрд євро). Україна є одним з регіонів світу, найбільш насичених мінеральними ресурсами.

5) Агропромисловий комплекс (інвестиційний потенціал у розмірі 34 млрд євро). Сільське господарство є основним елементом агропромислового комплексу України.

6) Логістика та інфраструктура (інвестиційний потенціал у розмірі 123 млрд євро). Україна має вигідне і важливе транзитне географічне положення.

7) Промислове виробництво (інвестиційний потенціал у розмірі 16 млрд євро). Найбільшу частку в промисловості України займають енергетика, чорна металургія, машинобудування, хімічна і харчова промисловість.

8) Деревообробка і виробництво меблів (інвестиційний потенціал – 5 млрд євро). У нашої країни є всі можливості стати «меблевою фабрикою» на континенті.

9) Фармацевтика (інвестиційний потенціал у розмірі 19 млрд). Галузь є одним з лідерів з інвестицій і має великий потенціал. Українські фармацевтичні компанії відповідають міжнародним стандартам.

10) Інноваційні технології (інвестиційний потенціал у розмірі 11 млрд. манатів). Україна-перша країна, в якій більшість офіційних і державних документів були переведені в цифрові рішення. Також варто відзначити, що в Україні налічується близько 24 мільйонів ІТ-фахівців. І саме ІТ-відділ зазнав найменших втрат від війни - на його частку припало 95% обсягу контрактів [25]. Згідно з опитуванням, експерти кажуть, що найбільш важливими факторами, які заважають Україні вести бізнес, є корупція, труднощі з доступом до фінансування, інфляція, політична і валютна нестабільність, високі податки, складна і неефективна державна бюрократія, складне податкове законодавство, часті зміни уряду, відсутність здатності до інновацій, злочинність, бідні люди. якість медичного обслуговування.

Результати глобального рейтингу легкості ведення бізнесу (DoorBusiness2016) також не найвищі, і Україна займає 83-є місце. Реформа-спрощення реєстрації бізнесу-сприяла поліпшенню рейтингу країни. У2015році Україна піднялася в рейтингу на 16-е місце, а в цьому році - на 13-е [26].

Отже, аналізуючи рух прямих інвестицій в Україні, можна виділити ряд проблем, які перешкоджають ефективному розвитку інвестиційної діяльності. Інвестиції ,які отримує країна, географічно розподілені нерівномірно. Оскільки обсяг інвестицій в регіонах України сильно різняться, результатом є різний економічний і соціальний розвиток в регіоні країни. Інвестори в основному інвестують у вже розвинені сфери економічної діяльності. Важливим аспектом скорочення інвестицій є нестабільність курсу національної валюти, війна в Україні, корупція, проблеми з судовою системою і не стабільність політичної ситуації.

РОЗДІЛ 3. Тенденції та перспективи залучення іноземних інвестицій в економіку України

Для майбутнього української економіки є кілька більш важливих питань, ніж відновлення торгівлі після руйнувань, викликаних жорстоким вторгненням Росії. Звичайно, багато що залежить від забезпечення безпеки українського кордону і безперешкодного відновлення нормальних морських маршрутів в Азію, Європу і Африку. Але навіть після досягнення міцного миру, про що свідчить нещодавно опублікована книга «Відновлення України: принципи та Політика».

Враховуючи високоосвічену робочу силу, Україна може багато запропонувати світу, особливо у зв'язку з поверненням біженців з війни.

Доброю новиною є те, що торгівля досягла високого рівня розвитку ще до повномасштабного вторгнення: Україна відрізняється високим ступенем відкритості і важливим експортом агропродовольчих товарів, особливо в останні роки, коли Україна стала другим за величиною експортером зерна в світі після Сполучених Штатів і найбільшим постачальником з соняшникової олії. Україна пропонує рослини без генетично модифікованих організмів (ГМО) високий попит в ЄС, особливо на кукурудзу і соєві боби. Якщо врахувати тенденцію експорту української сільгосппродукції до 2022 року, то це перевищило попередній основний експорт-метал.

У країні також швидкими темпами розвивається ІТ-відділ. Приголомшливий успіх України у відбитті російських кібератак свідчить про те, що українські програмісти досягли світового рівня і стали потужними активами приватної економіки. Експорт технологій продовжував зростати навіть у 2022 році, незважаючи на транспортні труднощі та закриття кордонів. Цьому сприяло не тільки зростання, але і втрата частини генеруючих потужностей в результаті регулярних обстрілів. Таким чином, нещодавно набутий статус України як країни-кандидата на вступ до ЄС відкриває широкі можливості для розширення торгівлі.

Розвиток торгівлі до 2022 року в цілому є успішним, але є значні можливості для поліпшення. Участь України в глобальному ланцюжку створення вартості обмежена. Україна є постачальником сировини (зерна, залізної руди) і проміжних товарів, таких як соняшникова олія оптом, чорні метали і комплект проводів для розпалювання. Але її роль у кінцевому виробництві залишається скромною. Це важлива область, яка потребує вдосконалення.

Післявоєнна Україна також може налагодити значний експорт продукції з декількох нових галузей, таких як виробництво зброї (Україна завоювала велику довіру) і медицина (Україна розробила інноваційні підходи до надання допомоги постраждалим від опіків).

Проблема прямих іноземних інвестицій (ПІІ) набагато складніше, але її необхідно вирішити, щоб Україна могла реалізувати свій торговий потенціал. Відновлення потребуватиме значних капіталовкладень, оскільки інфраструктура України значно пошкоджена, а російські безпілотники і ракети частково або повністю зруйнували багато виробничих об'єктів і металургійні заводи. У минулому показники залучення прямих іноземних інвестицій в Україну були слабкими, тому, незважаючи на оптимістичний прогноз, що це обмежить корупцію та інші проблеми, що перешкоджають надходженню прямих іноземних інвестицій в Україну, Україна, ймовірно, отримає значну вигоду від процесу інтеграції в ЄС, який визначає напрямки реформ.

Враховуючи статус країни-кандидата на вступ до ЄС, Україна повинна використовувати вимоги європейської інтеграції для формування всіх змін у своїй політиці, в тому числі пов'язаних з перспективами відновлення членства в ЄС, що, як і у випадку з країнами-кандидатами, допоможе управляти процесом реформ і пом'якшувати пов'язані з ним потенційні внутрішні конфлікти. Україна може розробити проекти реставрації, які будуть враховувати стандарти ЄС, пов'язані з охороною навколишнього середовища, енергоефективністю та будівництвом, - це частина коштів допомоги ЄС.

До цього часу обговорення було досить абстрактним. Які конкретні заходи українська влада може вжити зараз для підготовки до післявоєнної торгової інтеграції?

Це включає, наприклад, укладення угод про оцінку відповідності та прийняття (АСАА)промислових товарів та взаємне визнання еквівалентності харчових продуктів. Союзна угода також відкриє українським перевізникам доступ до ринку ЄС для обміну довгостроковими угодами та тимчасовими угодами про автомобільні перевезення у воєнний час. Впровадження системи внутрішнього ринку важливо для телекомунікаційних, поштових, морських та фінансових послуг.

Також важливо забезпечити подальшу відкритість ринку державних закупівель на додаток до доступу, що надається в рамках Угоди про державні закупівлі COT.

Ми брали участь в недавніх ініціативах ЄС, що стосуються конкретних секторів. Наприклад, Україна зацікавлена в **приєднанні до Єдиного цифрового ринку ЄС та участі в реалізації «зеленої угоди» ЄС [28]**.

Укладення угод про вільну торгівлю (ЗВТ) було орієнтоване на торгових партнерів ЄС, таких як Марокко, Туніс і Алжир. Це країни Середземноморського регіону, і угоди про вільну торгівлю з ними дозволять краще використовувати положення Пан'європейської середземноморської Конвенції (PEM Convention) про пріоритетні правила походження товарів. Іншими потенційно перспективними партнерами Угоди про вільну торгівлю є Південна Корея, Індія та Індонезія.

Завершення базових реформ в області верховенства закону і захисту прав власності. Це є головним пріоритетом не тільки для залучення іноземних інвестицій, а й для сприяння довгостроковому економічному зростанню в цілому.

Впровадження нової системи страхування ризиків. Багатосторонні донорські фонди необхідні для покриття неекономічних ризиків іноземних інвесторів напередодні після воєнної напруженості або, принаймні, ризику її

подальшого посилення. Світовий банк експериментував з такими донорськими фондами, хоча в масштабах української економіки може бути складно забезпечити життєздатність таких фондів. Капіталізація експортно-кредитних установ міжнародними донорами допомагає поліпшити фінансування торгівлі і збільшити експорт.

Подальший розвиток якісної інфраструктури. Це включає в себе відновлення лабораторій та інших спеціалізованих об'єктів, пошкоджених в результаті повномасштабної війни, створення нових об'єктів і підвищення кваліфікації українських державних службовців в областях, пов'язаних з контролем якості.

Налагодження більш ефективних транспортних і логістичних зв'язків між Україною та ЄС для всіх видів транспорту. Для цього необхідно розвивати інтермодальний транспортний вузол в Україні.

Успішна реалізація цих рекомендацій вимагає постійного залучення та активізації участі України та її партнерів. Враховуючи трансформацію українського законодавства та інституцій у рамках підготовки до вступу до ЄС, роль ЄС у реалізації цих рекомендацій є ключовою. Вона забезпечує фінансову і технічну підтримку, а також готовність інтегрувати Україну в сектори і сфери, передбачені угодами про асоціацію та існуючими галузевими угодами, безпосередньо перед отриманням повноправного членства [28].

Нарешті, слід підкреслити, що обговорення можливих шляхів розвитку торгівлі та прямих інвестицій стосується пост конфліктного світу. Щоб перемогти, економіка воєнного часу потребує серйозних обмежень, таких як регулювання дорожнього руху.

Але в довгостроковій перспективі потенційна трансформація, яку пропонує членство в ЄС, – трансформація, яка відбуватиметься здебільшого зсередини – є найкращою надією на майбутнє. Час почати планувати та діяти.

Наведені проблеми інвестиційної привабливості економіки України, особливо з урахуванням реалій воєнного часу в країні, вказують на потребу

коригування інвестиційної стратегії держави стосовно роботи з іноземними інвесторами, зокрема, на нашу думку, слід вжити наступні заходи:

- повністю легалізувати всі операції з крипто валютами;
- максимально спростити валютне законодавство стосовно залучення, конвертації та виведення іноземних інвестицій, можливо – ввести багатовалютність для держави;
- підписати стратегічні інвестиційні угоди про спрощення режиму інвестування з глобальними економічними та технологічними лідерами – США, Канадою, ЄС, Китаєм, Ізраїлем, Сінгапуром, Японією та іншими;
- переглянути податкову складову залучення іноземного інвестування, зокрема, з метою скорочення псевдоінвестицій з Кіпру, Британських Віргінських островів та інших територій з ознаками офшорності;
- просування ідеї стосовно потреби іноземного інвестування в стратегічні перспективи – на 10 та більше років, а не на кілька місяців з метою отримання спекулятивного доходу;
- переглянути концепцію розміщення державних боргових цінних паперів з метою усунення спекулятивної складової використання їх для покриття державного дефіциту;
- використовувати досвід інших держав, особливо тих, які швидко оновилися після війни, наприклад Хорватії.

Підводячи підсумки, можна сказати, що в Україні є досить сприятливі передумови залучення іноземних інвестицій в економіку держави в найближчому майбутньому, адже єдність українського народу та відповідні кроки керівництва країни формують позитивний імідж України на

світовій арені. Проте слід відмітити низку факторів та напрямів, що є ключовими у активізації процесу залучення іноземного капіталу в економіку країни, але потребують свого доопрацювання, зокрема:

- зміцнення правового поля – сприятливі нормативно-правові умови для інвестиційної діяльності, верховенство права та прозорість прийняття управлінських рішень;

- відновлення зруйнованих потужностей та розбудова потужної інноваційної інфраструктури (бізнес-інкубаторів, індустріальних парків, кластерів);

- сприяння розвитку ВПК України спираючись на стандарти НАТО та інноваційні тренди;

- продовження судової реформи, оскільки незавершений процес трансформації судової системи є ключовим бар'єром не лише в питанні залучення інвестиційних коштів в Україну, але й для досягнення мети євроінтеграційного курсу та вільного виходу у міжнародний економічний простір;

- запровадження механізму державного страхування та інформаційної підтримки іноземних інвестицій в умовах війни;

- активний пошук сучасних платформ та інноваційних інструментів для залучення іноземних інвестицій [14];

- підтримка національного виробництва. Держава може залучати інвестиції на підтримку національного виробництва, щоб зменшити залежність від імпорту та забезпечити стійкість економіки;

- контроль за виконанням договірних зобов'язань у рамках інвестиційних угод, щоб гарантувати захист прав інвесторів;

- співпраця з міжнародними організаціями може допомогти залучити інвестиції та підвищити довіру інвесторів;

- проведення структурних реформ дасть змогу підвищити довіру інвесторів під час війни, сформувати позитивний імідж країни, що намагається побудувати демократичне та правове суспільство;

– створення незалежних арбітражних судів. Наявність незалежних арбітражних судів може дати інвесторам упевненість у тому, що вони мають доступ до справедливого судового процесу для вирішення спорів, пов'язаних з інвестиціями;

– вільний ринок. Вільний ринок може залучити більш багатогранне коло інвесторів, що може підвищити конкуренцію та забезпечити додаткові механізми захисту прав інвесторів;

– прозорість та доступність інформації. Інвесторам необхідна чітка інформація щодо ситуації в країні та військових дій. Забезпечення інвесторів інформацією про рівень ризиків та дії уряду щодо їх пом'якшення можуть допомогти підвищити рівень довіри в умовах війни;

– створення сприятливого інвестиційного клімату.

Попри війну, держава може проводити політику, спрямовану на створення

сприятливого інвестиційного клімату, що зможе залучити інвесторів, які зацікавлені в довго строковому розвитку економіки країни [25].

Визначені фактори за умови їх своєчасної реалізації можуть стати рушійною силою інвестиційних потоків в Україну.

ВИСНОВКИ

Інвестиції є цілеспрямованим вкладенням капіталу з метою збільшення або збереження його вартості. Інвестиції – це вкладення майнових та інтелектуальних цінностей в підприємницьку та інші види діяльності з метою отримання прибутку або соціального ефекту.

Іноземні інвестиції відіграють важливу роль у розвитку країни, оскільки є додатковим джерелом фінансування, сприяють впровадженню передових технологій і підтримують інтеграцію економіки в світове господарство. Прямі іноземні інвестиції мають позитивний вплив на економіку країн, що розвиваються, проте їх ефективність залежить від наявності необхідної інфраструктури, розвинених зв'язків та макроекономічної стабільності. В Україні правове регулювання інвестиційної діяльності базується на міжнародних правових актах та національному законодавстві.

Особливе значення для залучення іноземних інвестицій має Закон України «Про інвестиційну діяльність», який встановлює загальні правила та умови інвестиційної діяльності на території країни.

Кіпр має істотну роль серед основних інвесторів в Україні, що пояснюється переважно реінвестуванням коштів через кіпрські банки та компанії спеціального призначення. Аналогічна ситуація спостерігається з інвестиціями, що надходять з Британських Віргінських Островів, Люксембургу.

Фінансовий сектор (фінансова і страхова діяльність) є найбільш привабливою галуззю для іноземних інвестицій в Україні, за яким слідує виробничий сектор (зокрема металургія, продукти харчування та напої).

Сільське господарство привертає обмежену кількість іноземних інвестицій. Іноземні інвестиції мають вирішальне значення для включення

української економіки до глобальних виробничих ланцюгів та розвитку високотехнологічного виробництва. Залучення інвестицій є пріоритетним завданням для України на поточному етапі розвитку й трансформації економіки.

Першочерговою метою для залучення інвестицій в Україну є створення сприятливої інвестиційної клімату. Для цього необхідно вжити наступні заходи:

Забезпечити безперешкодний процес інвестування шляхом спрощення бюрократичних процедур та впровадження ефективних механізмів дозвільної системи. Це означає зменшення кількості та термінів отримання необхідних дозволів та ліцензій, гарантувати захист інвестицій на законодавчому рівні. Необхідно розробити і впровадити прозорі та стабільні правові рамки, які гарантують права та інтереси інвесторів. Це включає врегулювання питань власності, дотримання контрактних зобов'язань, захист від націоналізації або експропріації, арбітражну систему для вирішення спорів тощо. Розробити прозорі механізми та способи виведення (повернення) капіталу в разі виникнення несприятливих умов або завершення проектів.

Інвестори повинні мати можливість легко та безперешкодно вивести свої інвестиції, отримати прибуток або повернути капітал у випадку необхідності. Наявність стабільного та передбачуваного фінансового регулювання є ключовим фактором для привернення інвестицій. Вдосконалити інвестиційний клімат в Україні. Це означає впровадження реформ у таких сферах, як боротьба з корупцією, забезпечення правової держави, покращення ділової етики та ефективного управління. Такі заходи допоможуть створити довіру серед інвесторів і залучити більше капіталу в економіку.

Продовжити розвивати Експортно-кредитні агентства (ЕКА) в Україні. ЕКА можуть грати важливу роль у забезпеченні страхування та гарантій для іноземних інвесторів. Це допоможе знизити ризик інвестування та сприяти залученню іноземних капіталовкладень. Проводити маркетингові кампанії

щодо просування національного бренду країни серед потенційних інвесторів. Важливо активно промовляти про переваги інвестування в Україну, показувати успішні історії іноземних компаній, які вже працюють в Україні.

Залучити фінансову підтримку та співпрацю з міжнародними фінансовими організаціями, такими як Міжнародний валютний фонд, Світовий банк, Європейський банк реконструкції та розвитку. Це може включати кредитування, фінансову підтримку проектів та консультування з питань економічного розвитку.

Загалом, успішне залучення іноземних інвестицій вимагає системного підходу та реалізації комплексу заходів для поліпшення інвестиційного клімату та створення впевненості у потенційних інвесторів.

Схожість

Джерела з Інтернету

472

1	https://er.nau.edu.ua/bitstream/NAU/60432/1/%d0%94%d0%b8%d0%bf%d0%bb%d0%be%d0%bc%d0%bd%d0%b0%	166 джерел	11.6%
2	https://www.economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/download/2714/2628	12 джерел	5.54%
3	https://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream-download/123456789/88045/1/Tverdokhib_bac_rob.pdf	6 джерел	5.45%
4	https://espresso.tv/yak-zaluchiti-investora-pid-chas-viyni-ta-zabezpechiti-yogo-zakhist		2.35%
5	http://dspace.tneu.edu.ua/bitstream/316497/2279/1/%D0%92%D1%96%D1%82%D1%8E%D0%BA%20%D0%BA%D1%8	15 джерел	1.6%
6	https://www.researchgate.net/publication/368222935_Analiz_tendencij_ta_perspektiv_zalucenna_inozemnih_investicij	3 джерела	1.05%
7	http://www.lsej.org.ua/3_2024/133.pdf	23 джерела	0.69%
8	https://www.dsnews.ua/ukr/economics/shcho-radyat-ukrajini-svitovi-ekonomisti-03012023-472056/amp		0.47%
9	https://www.bibliofond.ru/view.aspx?id=491063	52 джерела	0.31%
10	https://ra.vnu.edu.ua/wp-content/uploads/2019/02/Diss_Lugova_final-version-DAK2.pdf	3 джерела	0.37%
11	http://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/download/2773/2695	2 джерела	0.37%
12	http://www.tnv-agro.ksauniv.ks.ua/archives/86_2013/54.pdf	17 джерел	0.34%
13	https://www.osvita.ua/vnz/reports/law/9806	12 джерел	0.18%
14	http://dspace.univer.kharkov.ua/bitstream/123456789/15863/2/%d0%9f%d0%a0%d0%9e%d0%a1%d0%a2%d0%9e%d	25 джерел	0.31%
15	https://detsky-lektory.ru/work/1176603/finansovij-menedzment	3 джерела	0.3%
16	http://www.golos.com.ua/article/348191	3 джерела	0.27%
17	https://er.nau.edu.ua/bitstream/NAU/55321/1/%d0%a4%d0%9c%d0%92_2022_292_%d0%9f%d0%b0%d1%80%d0%b0%d1%8...		0.13%
18	http://confmanagement.kpi.ua/proc/article/view/279892	2 джерела	0.25%
19	http://elar.tsatu.edu.ua/handle/123456789/10780		0.25%
20	http://rivneinvest.org/images/file/Manual_FDI_ukr.pdf	16 джерел	0.24%

21	https://view.genial.ly/63da6186aba5fc0019829a8c/guide-legislative-guide-ukraine-2023	23 джерела	0.24%
22	http://dspace.lgnau.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/656/073_19_Zuyeva_original_09042020_152027.pdf?isAllowed...		0.24%
23	https://www.bibliofond.ru/view.aspx?id=577729	19 джерел	0.24%
24	https://irlykhuml.univer.km.ua/server/api/core/bitstreams/5bdc30ba-2c98-4cf8-8c0b-baf29fd0f08e/content		0.19%
25	http://ubs.edu.ua/images/2017/kafedra_economicy/Zbirnyk_tez%20.VII_Vseukrainskoi_naukovo-praktychnoi_konfere	2 джерела	0.19%
26	https://www.lute.lviv.ua/fileadmin/www.lac.lviv.ua/data/News/Nauka/2023/04/zbirnik_tez_2023_.pdf		0.18%
27	https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/26092/1/%d0%94%d0%b0%d0%bd%d1%8c%d0%ba%d1%96%d0%b	31 джерела	0.16%
28	http://vuzlib.com.ua/articles/book/30265-Sutn%D1%96st_prjamikh_%D1%96nozemnikh_/1.html		0.13%
29	https://r.donnu.edu.ua/bitstream/123456789/448/1/4.%20d0%9d%d0%b0%d0%b2%d1%87.%d0%bf%d0%be%d1%8	2 джерела	0.13%
30	http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/MU94130U.html	8 джерел	0.13%
31	http://dspace.pdaa.edu.ua:8080/bitstream/123456789/6614/1/%d0%9c%d0%b0%d0%ba%d0%b5%d1%82%20d0%b7	8 джерел	0.13%
32	http://ekmair.ukma.edu.ua/bitstream/handle/123456789/7700/Bogdan_SocResearch.pdf	3 джерела	0.12%
33	https://nv.ua/world/geopolitics/alyans-britanii-ukrainy-i-polshi-dlya-bezopasnosti-i-protivostoyaniya-rossii-novosti-ukr	5 джерел	0.12%
34	https://maup.com.ua/assets/files/kafedra/nacbezpeka/zabezpechennya-nacionalnoi-bezpeki-1.pdf		0.12%
35	https://iportal.rada.gov.ua/meeting/stenogr/show/1645.html		0.12%
36	http://nbuviap.gov.ua/images/dumka/2015/18.pdf		0.12%

Цитати

Цитати

1

- 1 «іноземні інвестиції можуть здійснюватися у формі: визнаних Національним банком конвертованими; з грошовими вимогами, гарантованими першокласними банками і мають вартість у конвертованій валюті, підтверджену відповідно до законодавства(процедури) країни інвестора або митниці міжнародної торгівлі; права інтелектуальної власності, вартість яких виражена у конвертованій валюті, гарантовані країною інвестора або митницею міжнародної торгівлі; авторські права, легалізовані в Україні, а також підтверджені відповідно до законів(процедур)митниці міжнародної мінеральними ресурсами а право на ведення економічної діяльності, включаючи використання природних ресурсів, надається відповідно до законів і контрактами, вартість у конвертованій валюті підтверджується відповідно до законів(процедур) країни інвестора або звичаями міжнародної торгівлі. Інші цінності відповідно до законодавства України»